

Aan het College van B&W van de gemeente Maastricht
T.a.v. mevrouw A. Bastiaans, wethouder Zorg, Welzijn,
Gezondheid en Diversiteit en
De heer B. Jongen, wethouder Onderwijs, Jeugdzorg,
Studentenstad en Sport
Postbus 1992
6201 BZ Maastricht

Maastricht, 6 april 2021

Betreft: advies over mogelijke opheffing 125 kinderspeelplaatsen

Beste mevrouw Bastiaans, beste meneer Jongen,

Met dit ongevraagde advies draagt de CIMM 6 argumenten aan tegen bezuinigingen op kinderspeelplaatsen. Wij delen de verontwaardiging van de buurtplatforms en een groot aantal verontruste burgers vanuit diverse achtergronden en met hen vinden wij dat sluiting een volkomen verkeerd signaal heeft afgegeven aan de Maastrichtse samenleving. Ook nu de gemeenteraad zich in meerderheid tegen deze maatregel heeft gekeerd en daadwerkelijke sluiting voor het College dus minder urgent lijkt geworden, is het onzes inziens naar de toekomst toe van belang de verschillende argumenten onder ogen te blijven zien.

De CIMM vestigt daarbij graag uw speciale aandacht op argument 3 waarin een minder besproken argument tegen bezuinigingen op kinderspeelplaatsen wordt verwoord, namelijk de functie van plaats van ontmoeting en uitwisseling voor alle ouders en verzorgers van kinderen in de buurten en wijken. Kinderspeelplaatsen dragen direct en indirect wezenlijk bij aan het versterken van het sociale weefsel en de integratie van bewoners van onze diverse stad.

Argument 1.

Iedere samenleving staat of valt met de mate van verbinding tussen burgers onderling enerzijds en burgers en overheid anderzijds. Die verbinding heeft als fundament een wederzijds vertrouwen dat groeit of afneemt naarmate woorden en daden al dan niet in elkaars verlengde liggen. Dat laatste is echter steeds minder het geval op allerlei bestuurlijke niveaus in ons land. Het niveau van vertrouwen in bestuurders ligt daarom niet waar het zou moeten zijn. In het geval van Maastricht is dat niet anders, zo wijst recent onderzoek uit (toponderzoek.nl in opdracht van De Limburger).

De reden is ook hier een contrast tussen woorden en daden. In diverse gemeente-uitingen en beleidsplannen worden de burger slogans voorgeschoteld als: 'Maastricht: onbegrensd en ontspannen' (uit: Coalitieakkoord 2018 en Speerpuntenbeleid 2021), of 'Maastricht, niemand zakt door het ijs' (Coalitieakkoord), 'Maastricht, een stad waar je graag woont, werkt en bent' (Omgevingsvisie 2040), 'Maastricht wil de lokale kwaliteit van het leven verbeteren' (Omgevingsvisie 20240). Maar ook slogans als: ons doel is 'meer burgerparticipatie', 'meer ontmoetingsplekken', 'het verbeteren van gezondheid van jeugd en burger', 'meer samenwerking overheid en burger' etc. Het voornemen tot het sluiten van maar liefst 125 kinderspeelplekken waarin de buurtplatforms vooraf niet eens gekend zijn, staat in schrille tegenstelling met bovengenoemde en vele andere uitingen.

Natuurlijk begrijpen we dat veranderende omstandigheden soms nopen tot harde maatregelen die niet iedere burger zullen welgevallen, maar dan moeten die wel naar draagkracht gelden voor iedereen en moet er een relatie zijn tussen oorzaak en gevolg. Speelplekken voor kinderen opheffen omdat er sprake is van mismanagement en financiële tekorten op een geheel ander terrein is voor de meeste burgers niet te begrijpen. En wanneer financiële maatregelen onvermijdelijk zijn, zou er altijd een goede afweging gemaakt moeten worden tussen welvaart (kosten en baten) en algemeen welzijn. Wij vragen ons af of dat hier wel is gebeurd.

Argument 2.

Dat de jeugd de toekomst heeft, moge duidelijk zijn. Er zijn echter met diezelfde jeugd wel ontwikkelingen gaande die al langere tijd grote zorgen baren. Een daarvan: de vele uren per dag die kinderen momenteel doorbrengen achter hun Ipad, laptop of op hun mobieltje, waarbij verbindingen met anderen voornamelijk digitaal plaatsvinden. Daaraan gerelateerd is de toename van eenzaamheid onder kinderen. Een andere gerelateerde negatieve ontwikkeling is dat een groot percentage kinderen veel te weinig beweegt en dat schaadt de fysieke en mentale gezondheid, zo tonen diverse onderzoeken aan. Buitenspelen, bewegen en fysieke verbindingen leggen worden gefaciliteerd door de speelplekken die de gemeente nu juist wil opheffen. Dat daarmee een verkeerd signaal wordt afgegeven, mag duidelijk zijn.

Argument 3.

Alhoewel speelplekken er allereerst en voornamelijk zijn voor kinderen, hebben ook andere doelgroepen daar veel baat bij, en indirect de gehele samenleving. Kleine kinderen komen bijna nooit alleen maar met ouders, grootouders en opvanghulpen, mensen met een diversiteit aan achtergronden. De ervaring leert dat die mensen in gesprek met elkaar raken, en dat zorgt weer voor meer sociale cohesie in de samenleving, waardoor verbindingen worden gelegd die anders niet of nauwelijks zouden plaatsvinden. Juist in deze tijd van een coronapandemie en tegelijkertijd toenemende polarisatie en verharding van de maatschappij, is dat meer dan nodig.

Argument 4.

De gemeente Maastricht vergrijst meer dan gemiddeld en dat heeft verschillende negatieve consequenties. Voor een goede balans in de samenleving is een actief beleid noodzakelijk om deze ontwikkeling een halt toe te roepen. Maastricht is tevens een universiteitsstad die vele jongeren aantrekt uit binnen- en buitenland. De wens van het stadsbestuur is dan ook

terecht om een deel daarvan na hun opleiding hier te behouden voor wonen, werken en recreëren. Uit die verjonging in de samenleving zullen ongetwijfeld weer nieuwe kinderen voortkomen die speelplekken nodig zullen hebben, maar die er dan mogelijk niet meer zullen zijn als uw voornemen doorgaat.

Argument 5.

We hebben vernomen dat het weghalen van de 125 speelplekken meer dan 400.000 Euro zal gaan kosten. Daarmee is sprake van kapitaalvernietiging, en dat in een tijd van forse bezuinigingen die vele burgers raken. Een andere kijk op de zaak is echter dat als de speelplekken niet weggehaald hoeven worden, de gemeente een fors bedrag kan besparen dat weer geïnvesteerd kan worden in meer positieve zaken. Voor de dan wel blijvende onderhoudskosten van de speelplekken verwijs ik naar het volgende punt van dit advies.

Argument 6.

Is er wel voldoende onderzocht of er andere oplossingen mogelijk zijn in plaats van het louter wegbezuinigen, want gedane zaken nemen geen keer.

Te denken valt onder andere aan het vinden van mogelijke sponsors zoals bedrijven die baat hebben bij gezinnen met kinderen in hun buurt en die niet negatief zijn geraakt door de coronapandemie maar zelfs extra omzetten en winsten maken, zoals Albert Heijn en Jumbo. Daarnaast rijst de vraag waarom er niet eerst met de buurtplatforms is gesproken die wellicht vernieuwende ideeën aandragen om de speelplekken te kunnen laten voortbestaan? Hoe zou het ideaalbeeld van meer burgerparticipatie en buurtgebonden budgetten in dit plaatje passen? Alhoewel een tot nu toe gemiste kans, kunnen deze mogelijkheden nog steeds worden onderzocht op hun haalbaarheid.

En ten slotte, een kleine verhoging van de OZB waarbij Maastricht nog steeds onder de tarieven van gemeenten als Sittard-Geleen en Heerlen zou blijven, zou betekenen dat er minder rigoureuze bezuinigd hoeft te worden. Dus alweer de vraag waar de prioriteit ligt, welvaart of welzijn.

Wij hopen met bovengenoemde argumenten voldoende duidelijk te hebben gemaakt waarom het college zou moeten afzien van haar voornemen tot sluiting van zo'n groot aantal kinderspeelplaatsen als nu staat gepland.

Een kopie van dit ongevraagd advies sturen we naar de gemeenteraad.

Hoogachtend,

Voorzitter CIMM

Cc: gemeenteraad Maastricht